Ч. 193. Неділя 12 вересня (30 серпня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа переговорів і скликане ради державної. — Чутка про реконструкцию кабінету. — Угорска криза. — Цар їде до Італії.

Як доносять з Відня, переговори президента міністрів бар. Бінерта з послами закінчили ся вчера і хоч нема зовсім ясного доказу зміни в ситуациї, то все-таки розійшла ся чутка, що переговори закінчили успішно. Вчера перед полуднем конферував бар. Бінерт з Німцями а пополудни з Чехами і на тій конференциї мав заявити, що уважає теперішну хвилю за дуже користну для нарад соймових та заявив, що ческий сойм буде скликаний на день 21 с. м.

Той користнійший настрій в теперішній хвили пробиває ся по части і в деяких ґазетах. „Die Zeit“ доказує, що переговори з Чехами представляють ся користнійше, як спершу здавало ся. Число членів кр. виділу має бути збільшене з 8 на 13, з того дістали би Німці 5, а Чехи 8, отже відносини 8 : 5 відповідали би процентовим відносинам населення ческого і німецкого. Колиб переговори довели до бажаного висліду, то скликано би ческий сойм на 21 с. м. Та сама ґазета довідує ся, як каже, з дуже добре поінформованих кругів, що на раді міністерияльній, яка відбуде ся в понеділок, кількох міністрів подасть ся до димісиї. Мають то бути два Німці вольнодумнопоступові, один міністер стоячий близько кола польского (очевидно мін. Біліньский) та один міністер, стоячий близько християньско - суспільного табора.

Коли би та чутка мала дійстно стати ся правдою, то був би се хиба доказ, що на конференциях обговорювано не лиш само становище послів супротив правительства, але й на відворот та й на відворот зроблено собі уступки. В такім случаю не було би нічого дивного, що не лиш ческий сойм але й рада державна мають бути небавком скликані. Що до сеї послідної справи, то розійшла ся чутка, що рада державна має бути скликана на день 5 жовтня. Припускають, що рівночасно з австрийскою палатою послів будуть радити також спільні делеґациї. Чи в тім самім часї буде радити і угорский парламент, поки ще не звістно. То лиш одно єсть певною річию, що угорский парламент буде перед тим скликаний для вибору делеґатів.

Треба однак занотувати й противні голоси. „N. fr. Presse“, котра робить настрій в німецкім таборі і „Narod. Listy“, котрі роблять то само в ческім таборі, висказують ся з великою зневірою про переговори і заповідають рішучо розвязане державної ради. Християньскі суспільники безперечно добре є поінформовані про сучасне положене і про наміри правительства, а горішно австрийский маршалок др. Гавзер висловив недавно зовсім виразно, що державна рада буде розвязана і на довший час настане пановане §. 14 го.

З Будапешту доносять: Оногдашні конференциї межи президентом міністрів Векерлїм а міністром торговлї Кошутом розпочали остаточні змагання в ціли залагодження теперішньої кризи. Одиноким способом залагодження тої кризи єсть утворене переходового кабінету, котрий би перевів реформу виборчу. В тім пляні однак стрічають ся такі трудности: який має бути склад нового кабінету; який обсяг має бути наданий реформі виборчій і наконець, під якими услівями має угорске правительство зрезиґнувати із сейчасового залагодження справи самостійного угорского банку. Був. міністер Люкач сказав одному із журналістів, що ще не знає, чи єму припаде яка роля в залагодженю кризи, а що до коаліциї то сказав, що она попалась в сїть, з котрої хоче конче вирвати ся, але ледви чи то їй удасть ся.

Аґенция Стефані'го довідує ся з Петербурга, що в урядових кругах росийских не

---

42)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келінґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Із зачарованих огородів високої Сієрри вернув я в найгорячійшу овочеву долину Каліфорнії і їхав тепер до недалекої вже цїли моєї подорожи на заході, до американьского побережа Тихого океана і найбільшого там міста Сан Франціско. По тілько горах і пустинях я рад би був побачити безконечне спокійне море та знайти ся знов на оживлених улицях міста та відотхнути знов трохи міским житєм. Але чи тота докучлива спека мала бути додатком до мого нового місця побуту? Утомлені лежали всї гості нашого поїзду на подушках ваґонових, порозбирані, о скілько то лиш приличність дозволяла. Вікна були позамикані і позаслонювані а служба зелїзнича отвирала двері на стациях так осторожно, як би боялася напустити зими до ваґонів.

— А подивіть но ся на свій годинник — відозвав ся сусїд до мене і я зробив, як він казав. — Тепер ви в пеклї; але уважайте, як почуєте ся за годину.

Була пята година, коли він то сказав. О пятій годині пятнайцять мінут показали ся сірі калабанї на полях нашої долини а далекий овид закрив ся блїдою брудною ослоною, котра однак ще не дозваляла пізнати, як гори кругом еї робили ся борзо щораз низші. О пятій годині трийцять мінут поробили ся з калабанї широкі заспані площі моря, причалї і всїлякі будинки стоячі в звязи зі званем корабельників пересували ся попри нас, далекий овид ставав ще невкразнїйший а серед найбільшої водної смуги колисав ся хороший корабель.

В нашім ваґонї зачали відмикати одно вікно за другим а легонький теплий вітер подув нам в очи. О пятій годині сорок пять мінут показала ся по правім боці від мене величезна площа води, котрої далекий край закривала біла лава мраки а лучі сонця падали на зелені филї лиш як би крізь якусь густу сїтку. По лївім боці від мене видїли ся фабрики одна коло другої і малі доми та представляли типовий образ передмістя великого міста. Вітер не був сильнїйший, але значно, значно студенїйший. Ми сидїли вже в звичайній одїжи а дехто вражливійший натягнув і плащ на себе.

О шестій годині випустив наш поїзд своїх гостий на стациї Окленд а перевозова лодка, така як в Ню-Йорку, повезла нас на другий бік до Сан Франціско. Мрака звисала тепер зі всїх сторін неба а я сидїв за замкненим вікном і грів ся коло прилиаду до огріваня парою, бо я мав лиш легкий плащ на собі а так був змерз, що аж трис ся. Так було і в слїдуючих днях. Менї говорили, що то таке вже положене міста, що тут лїтом майже завсїгди окружає місто студена мрака і що нераз серед лїта така студінь, що треба убирати ся мало що не в зимове одїне.

Перед вікнами нашої лодки виринала земля а я зараз і вийшов, щоби приглянути ся приїздови до міста. Вкрите сумерком, з поблискуючими тут і там сьвітлами показало ся менї Сан Франціско як трохи менший Ню-Йорк. Такий самий клинець землї як той, на котрім піднимає ся гордий Менгиттен; тут як там море грає сподом попід самі дерихмари, їздять безнастанно перевозові лодки побіч величезних пароходів, що сунуть ся поволи. Аж коли ми близше під'їхали, побачив я, що тоті височезні здалека сьвітла не виходили з високих домів, але з цїлого ряду природних горбів, що піднимали ся із середини міста і спускали ся лагідно аж до моря. При самім березї побачив я також цїлий ряд малих островів а далеко на заході трохи в мрацї той другий клин землї напроти Сан Франціско, котрий з тамтим творить той переїзд з моря до заливу, котрий називає ся Золотими воротами. Аж тепер переконав ся я, що місто по правдї лежить не над самим морем як Ню-Йорк, але над заливом а до моря ніби задом обернуло ся. Але ось вже й наша лодка причалила до якогось високого будинку на березї і подорожні крізь деревляне підсїне вступили до самого Сан Франціско.

Мій віз покотив ся до готелю. На дворі було ще досить ясно, щоби можна дещо побачити. Байдужно повів я очима по якихсь на один поверх високих деревляних забудованях, облїплених всїлякими рекламовими плякатами,

[illegible] зовсім нічого об тім, мов би то цар Николай мав залишити подорож до Італії. Чутку ту викликали очевидно невідрадні вісти о стані здоровля цариці. Гадають, що стан здоровля цариці потягне дійстно за собою проволоку в реченци подорожи царя, але не вдержить его зовсім від зложеня візити на італіяньскім дворі.

Новинки.

Львів, дня 11-го вересня 1909

— **Земельний банк гіпотечний у Львові.** Екзекутивний комітет основателів сего банку докінчує вже збиране готівки від субскрибентів акций що скінчить ся з днем 20 с. м., так що не зложивші готівки по день 20 с. м. стратять право до набутя акций. З уваги, що число зголошених субскрибентів перевисшає квоту цілого акцийного капіталу (1 міліон), проте є в інтересі наших субскрибентів, аби в сім реченци зложили заявлені квоти. По укінченю сеї чинности пороблять основателі потрібні заходи до скликаня конституючих загальних зборів акционерів земельного банку гіпотечного у Львові.

— **З зелізниці.** Від 16 вересня вдержує ся дотеперішний курс возів реставрацийних при поїздах поспішних ч. 303, 304, а натомість заводить ся его при поїздах поспішних 307 і 304 на шляху Львів Чернівці.

— **Про похорон бл. п. Ярослава Кулачковского** подаємо ще слідуючі доповненя. Число участників похорону не лиш зі Львова але й з провінциї оцінюють на звиш 5 тисячів Улиця Руска, Підвале і Вали ґубернаторскі перед будинком „Дністра" були вже перед 3 ою годиною заповнені людьми. По відправленю панахиди над домовиною Є. Е. ВПреосв. Митрополитом гр. Шептицким, урядники „Дністра" винесли домовину на своїх плечах, щоби зложити єї на каравані. Перед домовиною хор „Бандуриста" відспівав „Тихий вітер повіває", а потім виголосив з балькона пращальну промову член управи „Дністра" проф. Шухевич. О год. 4 ій двигнув ся сумний похід ул. Рускою, Ринком, пл. Галицкою і Бернадиньскою і ул. Пекарскою на Личаківске кладовище. По переду їхав віз обвішений вінцями від вдовиці і сиріт та від прочої родини, від Надзираючої Ради, Дирекциї, урядників і служби „Дністра", від Тов. „Просьвіта", СС. Василиянок, Р. Тов. Педагоґічного, „Рускої Щадниці" в Перемишли, народних руских товариств в Стрию, калуской „Каси ощадности", тов. „Сили" у Львові дирекциї „Каси Ощадности у Львові, від тов. „Фенікс", Rückversicherungsverein у Відни, Oberrheinische Versicherungsgesellschaft — Mannheim, а дальше від родини дра Федака, проф. Шухевича і богато инших (між ними й один з єврейским написию від жидівских мешканців.

Дальше ішли братства церковні, дівчата із шкіл руск. Тов-а Педагоґічного й приватної укр. гімназиї жіночої, члени Тов. „Сила" з прапором, відділ львівского „Сокола" в мундурах, хор молодіжи гімназияльної і Тов-а „Бандурист", а відтак до 50 руских сьвященників львівских і провінциональних з митрополичою капітулою і митратами оо. Білецким, Туркевичом та Подолиньским з Перемишля. Перед самим караваном несли возьні „Дністра" шовкову подушку з ордером Покійного. Біля каравану з тлінними останками, котрий везли дві пари коний, творила жалобну сторожу урядники „Дністра" зі сьвічками в руках. За домовиною поступала родина Покійника: вдова й дві дочки та брат Олександер, редактор „Вістника держ. законів" з Відня і др. Дальше ступали рускі посли соймові і до парляменту, а відтак Є. Е. п. Маршалок ґр. Ст. Бадені, члени краєвого Виділу, делеґати Краєвого Банку, Галицкої Каси Ощадности, визначні урядники, рускі діячі, заступники руских товариств просьвітних, культурних і економічних, академічна молодіж і середних шкіл, міщани, селяни, робітники.

Хори на переміну сьпівали аж до самого кладовища, а від часу до часу приставав похід і сьвященики читали евангелия. Похід аж до кладовища ішов півтора години. По відправленю похоронного чину виголошено ще — як вже звістно — пращальні бесіди і пізним сумерком вернула жалібна громада домів віддавши тіло незабутного Покійника сирій землици.

— **Виділ тов. „Руска захоронка"** розписує отсим конкурс з днем першого жовтня на посаду управительки в Захоронці у Львові. Від кандидатки вимагає ся диплому з укінченого курсу Фребля. Пані, котрі окрім сего курсу укінчили семинар, мають першеньство. Рефлектуючі на сю посаду зволять звернути ся по близші інформациї до п. Валерий Коцевскої у Львові, ул. Фрідріхів ч. 12.

— **Конкурс** на посаду люстратора для крамниць при читальнях „Просьвіти" рудецкого повіта розписує філія „Просьвіти" в Комарні з реченцем до 1. жовтня 1909. Кандидати мають виказати ся відповідними кваліфікациями торговельними. Першеньство будуть мати сі, що будуть уміти закладати хори при читальнях, як неменше орґанізувати Соколи, Спілки Райфайзена і молочарскі. По близші інформациї належить звертати ся до секретаря філії о. Володимира Петрика в Комарні. Плата такого люстратора буде виносити 50 кор. місячно, харч і кошти подорожи. — За виділ філіяльний др. Т. Печерский, о. В. Петрик.

— **Безплатний курс** для науки неграмотних в читальни „Просьвіти" на Городецкім передмістю у Львові (пл. сьв. Юра ч. 5 в забудованях митрополії) починає ся в неділю дня 12 с. м. о годині 4 по полудни. Виписи відбувають ся що дня від години 7—9 вечером і в неділю від год. 3 по полудни. Наука відбуває ся в 2 відділах (висший і низший) що неділї від години 4—6 по полудни. Просимо всїх Русинів городецкого передмістя звернути увагу неграмотних на сей курс.

— **Справа Боровскої.** Слідство в справі убитя др. Левицкого в Кракові веде ся дальше. Судия др. Новотни переслухував в середу одного з головних сьвідків, студента медицини Билїцкого, перед котрим Боровска говорила, що мусить застрілити Левицкого. Коли при конфронтациї з Боровскою Билїцкий оповів всї подробиці, серед котрих она се говорила, Боровска вибухла плачем і заперечила всему. Віденьский професор Теклю не міг доси відчитати спалених листів, забраних з мешканя Левицкого. Відчатав доси лише речене „byłbym szczęśliwy, gdybym Pani nie znał". З инших відчитаних слів дають ся уложити вправді реченя, але годі з них дочитати ся змісту листів.

— **О підпал.** Трибунал присяжних судиїв у Львові засудив дня 21 червня с. р. 15-літну дівчину на три роки тяжкої вязниці за те, що дня 12. жовтня 1907 р. в однім селі під Львовом підложила огонь, наслідком чого згоріло 6 господарства заподіяна огнем шкода виносила 35.000 корон. Дівчина в слідстві призвала ся до вини, однак підчас розправи своє зізнаня відкликала. Оборонець домагав ся, щоби єї піддати під психіятричну обсервацию і старав ся сьвідками виказати єї alibi, однак трибунал відкинув усї внесеня оборони. За те найвисший трибунал під проводом радника Гарасимовича уґляднив жалобу неважности і зарядив розписане нової розправи а то наслідком того, що засуджену відкиненем внесень оборонця покривджено в єї обороні.

— **Дрібні вісти.** Галицкий сойм має бути скликаний на 16 а не на 15 с. м., як то первістно оголошено. — Григорий Козак, дозорець дому при ул. Городецкій ч. 38, дав знати на поліцию, що его син 13 літний Тадей, ученик першої кляси школи видїлової, вийшовши оногди з дому, щез без сліду. — До І. кляси школи реальної в Раві рускій записало ся і здало іспит 30 польских, 24 руских, 6 німецких і 4 жидівских хлопців, отже перша кляса нової школи буде мати 64 учеників. — П. Софія Реб згубила портмонетку, в котрій було около 90 К. — Анні Ґрельовій, жінці робітника, вкрадено із замкненої комірки на Богданівці 10 качок, 4 курий і 4 курят. — Поліция арештувала Генриха Бізнара, практиканта склепового в торговли матеріялів п. Гібнера в Ринку, знайшовши у него товари п. Гібнера, вартости около 70 К. — В Києві ствержено один случай смерти на азийску холеру. — Самбірский суд засудив на кару смерти Івана Ільницкого Колґановича з Лосинця, котрий зарубав сокирою на поли свого сусіда. — В Іванчанах, збараского повіта, зацвила другий раз яблінка, на котрій ще видніють ся недоспілі зовсїм яблока.

бо то буває і деинде, де ставлять нові будівлї. Що відтак дальше великі площі були обгороджені парканами, також мене не здивувало. Але що се? Межи тими парканами зачинають виринати якісь повалені будинки, як би хтось взяв ся їх нїби розбирати а відтак надумав ся і лишив. Тепер минули ми вже пять, шість, сїм таких повалених мурів. А тут очивидно горіло, бо ще видко тоті зелїзні поперечки, як они від страшенного огню аж повигинали ся і тепер звисають з мурів у воздусї; видко навіть почорнїлі рами вікон та недопалені бальки в середині. А тут видко стояла якась велика фабрика, котру огонь знищив. Аж тепер нараз око моє обняло всї тоті повалені будинки і показало ся, що то одно однїсеньке велике поле розвалин і румовища, аж тепер пізнав, що значать всї тоті розвалини: то було Сан Франціско по землетрясеню, в страшній дійстности лежало оно передо мною у вечірнім сумерку!

Я гадав, що буду мусїв шукати за слїдами тої катастрофи а то застав їх як би ще сьвіжих в місті. Руйнуюча сила вже була щезла: в земли не було видко ніяких розколин, в домах не бухала полумінь, не було вже чути гуку динаміту, розсаджуючого стіни, щоби спинити огонь. Але на тоті повалені доми може ще страшнїйше було дивити ся як на саму катастрофу; они робили враженє того побоєвища, з котрого ще не забирали убитих і ранених. Зранені то були тоті церкви і палати, котрі здалека не показували нїякого слїду знищеня; але коли мій віз близше під'їхав, то високі вікна виглядали мов ямки з повибиваних очий а в середині видко було бальки і каміне. На многих місцях видко було румовище позгортане чистенько на купи а на споді в пивницях або на горі на мурах повиростала трава і цьвіти. Остаточно над всїма тими розвалинами панувала така тишина як би де на кладовищи.

Але й всюди в се царство смерти тиснуло ся нове житє, всюди всували ся нові, величезні американьскі будинки, декотрі стояли вже готові, декотрі були вже на докінченю а в них видко було сьвітло, при котрім ще вечером працювали ремісники. Але все таки в сїм місті переважали розвалини а улиці сповіщали голосно смерть і знищене. Аж страх взяв мене, коли я собі подумав: коли ще нинї, півтретя року по тій страшній поді Сан Франціско виглядає як одна велика купа розвалин, то як же страшна мусїла бути сама катастрофа? І я придивляв ся вульканїчній будові тих горбів, по котрих ми їхали, та думав собі, що кождої хвилї готово нове землетрясене землю в сїм місті на ново розколоти і полумінь готова знов его нищити. І я дивував ся відвазі тих людий, котрі якби на злість природі ставили знов свої хати в тім місци, де єї ворожа сила показала ся найстрашнїйшою.

На другий день стояв я на однім з тих високих горбів і в золотавім сьвітлі сонця видів під собою ціле місто. Тепер зрозумів я вже ліпше, длячого жителї Сан Франціско зараз по землетрясеню не покинули сего міста. То, бачите, катастрофа постигла поправдї лиш зарібкову часть міста і кілька сусїдних; але тота часть міста, де після американьского звичаю мешкає більша часть жителів, а котра від торговельної части есть зовсїм віддалена, позістала зовсїм не нарушена або потерпіла лиш дуже незначно. Так отже потерпіло найбільше зарібкове житє в місті і велике число людий позістало без криші, але більша часть остала ся безпечною в своїх домах і дала основу до відбудованя міста. Ся часть жителів мешкала в тих деревляних дімках, що починають ся поза головним горбом долїшного міста, званим Ноб Гіль а відтак тягнуть ся живописно кругом попід горби, котрих осередок творить той, на котрім стою, та ідуть відтак по обох боках великого публичного города Гольден Гет-Парк та сягають аж до тої білої піскової лави, сподом котрої шумять вже филї Тихого океана.

(Дальше буде).

— **Чи Кук чи Пірі?** З Ню-Йорку доносять, що тамошні круги наукові зачинають клонити ся на сторону Кука а то длятого, що Пірі відбув свою подорож з нечуваною скоростию. Оди ні із знатоків підбігунових сторін звертає увагу на то, що зовсім справедливо треба відносити ся недовірчиво до виправи Пірі'го; бо коли вже скорість подорожи Кука дала привід до сумнівів, то тим більше можна сумнівати ся о виправі Пірі'го, котрий відбув ві після обчислення з подвійною як Кук скоростию. Але просто вже на скандал закравує слідуюча вість, яку одержав „Berl. Tageblatt" з Ню-Йорку: „Член арктичного клюбу Осборн подає, що має в руках докази і зізнання, котрі може потвердити присягою, що Пірі отворив куфри др. Кука (Кук був первістно лікарем у виправі Пірі'го) і присвоїв собі его записки". Др. Кук постановив — як кажуть — приїхати до Ню-Йорку і особисто розправити ся з Пірім.

Всячина

для науки і забави.

— **Простір і час на північнім бігуні.** Кук росповідаючи про свій побут на північнім бігуні, сказав, що коли стояв на бігуні то все від него було на полудни а часу там таки зовсім не було. Як се розуміти? То таки правда; на північнім бігуні простір і час так щезають, що чоловік не може зрозуміти, ані в котрій стороні сьвіта він знаходить ся ані котра то пора дня: чи рано, чи вечер, чи полудне або північ. Хто стоїть на бігуні, куди й не подивить ся, то всюди дивить ся лиш на полудне; сходу і заходу там нема, а одинокий вітер, який там віє, то лиш з полудня. Не ясне поняте о тім насунуло деяким писателям фантастичну гадку, і они в своїх оповіданях для молодежи кажуть, що на бігуні віють вітри довкола лиш з полудня з такою силою, що вигнали там ледове море до такої висоти, що аж зробила ся гора з него. Розуміє ся, що й на бігуні суть так само чотири сторони сьвіта як і деинде, лиш що трудно їх там собі уявити. На дармо брали би ми зьвізди до помочи; північна або полярна зьвізда, після котрої звичайно всюди шукаємо північної сторони, стоїть на бігуні простісенько в навершку або зеніті; на дармо блукаюче око оглядає ся за сонцем, оно стоїть завсігди на полудни. Словом ні в кут ні в двері і нема иншої ради як хиба бодай один крок поступити ся в зад з тої математичної точки, котра означає бігун, хоч тим ще не уступаємо ся з бігунових сторін. Тепер же зараз, скоро лицем обернемо ся до бігуна, маємо по правій руці схід, по лівій захід. Ся зміна пояснює ся тим, що схід і захід можна лиш тоді означити, коли знає ся північ і полудне.

Ще більше закрутить ся в голові, коли на бігуні хочемо час означити, бо бігун яко точка спочиваюча не має поправді ніякого часу. А то чому? — спитаєте. — До міреня часу уживаємо обороту землі а бігун стоїть, отже й не має часу. Сонце стоїть там завсігди на полудни, отже єсть завсігди лиш дванайцята година, а хто розглядає ся по північних сторонах, тому полудневе сонце гріє в плечі. Злїзти з бігуна тут не поможе нічого; противно, все ще більше покрутить ся. Без сумніву має ся полудне, коли дивити ся на сонце, бо оно тоді якраз переходить через полудени ик того місця, де стоїмо. Але скоро обернувшись лицем до сонця, уйти довкола бігуна кілька кроків так, щоби бігун зробив ся по лівій руці, то вже час пересуне ся. Коли уйти лиш чверть колеса, то сонце єсть вже на заході, отже єсть якраз 6 год. вечером або чоловік по кількох кроках дороги став ніби о 6 годин старший. Коли обійти цілий бігун довкола, то зробить ся один день а коли обійти 365 разів довкола, то ніби мине цілий рік. Ще дивнїйше виглядало би, коли би хтось ішов довкола бігуна в противну сторону; тоді за кождим колесом довкола бігуна підбігав би ніби о один день скорше до сонця, отже ставав би ніби о один день, ба й о рік і т. д. молодший. Коли же би хтось вибрав на бігуні таке місце, що коли би зачав довкола него ходити а рівночасно уважав і на свій годинник та якраз за 24 годин вернув знов на то місце, звідки вийшов, то час для него стоїть, він анї не старіє ся анї не стає ся молодшим.

— **Краї без почти.** Здавало би ся, що в наших часах не може бути бодай в Европі нігде краю, де би не було почти. Та й нема; але суть такі краї, що не мають своєї власної, бо они за маленькі, так щоби могли удержувати уряди почтові. До таких належить н. пр. князівство Ліхтенштайн, що має 9650 жителів. Тут удержує Австрия уряди почтові і телеґрафічні, котрих в сім краю єсть всего лиш пять. Тут уживають також лиш австрийскі марки почтові, перекази, і т. п. почтові друки. — Князівство Монако, найменша самостійна держава, має у себе французку почту, але марки почтові видає свої. Тут суть лиш два уряди почтові, в Монаку і Монте Карльо і оба належать до дирекциї в Нїцци. — Република Сан Маріно, що має 11.002 жителів, має італїяньску почту, але так само як і Монако видає свої марки почтові з гербом републики. Там є три уряди почтові а дирекция їх єсть у Форлї в Італії. — Четвертою европейскою державою без власної почти єсть република Андора, що має 5231 жителів а положена межи Іспанією а Францией. Там таки зовсім нема уряду почтового; єсть лиш сільский листонос. До листів висиланих до Іспанії уживають там іспаньских марок а до Франциї французских. Наконець в неутральнім Морене межи границями Бельгії і Прус, виконують службу почтову обі сусідні держави.

Телеґрами.

Будапешт 11 вересня. О 11 год. перед полуднем зібрала ся в помешканю Кошута рада міністрів. Прибув також бан Равх.

Велике Межиріче 11 вересня. Архікн. Фр. Фердинанд прибув нині о год. пів до 7 рано а Цісар о ³/₄ на 7 на поле маневрів. Вчера команда полудневої сторони мусїла в виду грізного маршу II. корпуса уступати в сторону як Будишів.

Велике Межиріче 11 вересня. Цісар у власноручнім письмі до намістника, висказує вдоволене з приводу оказаного патріотичного духа населення з нагоди маневрів, як також симпатиї і жертволюбивости, яку проявила людність супротив войска.

Петербург 11 вересня. Часописи доносять, що мають появити ся компромітуючі ревеляциї дотичні „Союза Архангела Михаїла.

Копенгаґа 11 вересня. Кук відплив вчера пополудни на кораблі „Ст. Мельхіор". Публика зробила ему велику овацию, котра тревала доти, доки корабель не щез з очий.

Петербург 11 вересня. Вияснене в справі Герденштайна викликало велику ріжницю думок на окремім засїданю ради міністрів. Часть міністрів була за узглядненем просьби союзанів, але Столипін і Щеґловітов рішучо заявили, що то противить ся праву. Комунікат правительства викликав в кругах поступових дуже добре враження.

Томск 11 вересня. В справі о погром в 1905 р. засуджено 13 обжалованих на арештантскі роти, 2 на вязницю, 1 на арешт а 52 увільнено.

Ціна збіжа у Львові.

дня 10 вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12 70
Жито	9·10	до	9·30
Овес	7·—	до	7 30
Ячмінь пашний	7·—	до	7.50
Ячмінь броварний	7·50	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі почанив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).